

У В О Д

У наредном излагању покушаћемо на што бољи начин да прикажемо у ком се правцу данас одвија наставни процес и какав је његов утицај на образовање младих.

Посебну пажњу посветићемо фазама у наставном процесу, навешћемо неке од постојећих класификација и на крају се задржати на разради једне од њих. Овај рад ће обухватити и приказати положај ученика као субјекта у наставном процесу и како горе поменуте фазе утичу на његов напредак у стицању знања.

Исто тако, осврнућемо се и на вредности примене ових фаза у пракси и дати различита гледишта у вези са тим. Такође, даћемо и преглед гледања неких педагога и дидактичара на примену стечених знања путем учења у пракси.

Истаћи ћемо и основне карактеристике ових фаза у процесу учења као и неке од техника које примењујемо у настави.

Свакако треба поменути да смо се у реализацији овог рада претежно користили литературом из области дидактике и педагогије као и радовима у којима се указује на неке дидактичке аспекте и претпоставке учења у настави.

На овај начин је у знатној мери остварена намера да се обезбеди што прегледнија обрада задате теме и осветли проблематика извођача наставног процеса. О свему овоме више у даљем раду.

ОСНОВНА ОБЕЛЕЖЈА УЧЕЊА У НАСТАВИ

1. УЧЕЊЕ – ТЕРМИНОЛОШКО И ПОЈМОВНО ОДРЕЂЕЊЕ

Разлике у дефинисању учења приликом изисања из чињенице да је учење веома сложен и динамичан процес који се може посматрати са различитих становишта.

Тако у стручној литератури наилазимо на став да је учење намерно запављивање вербалног материјала путем понављања. Овакав став није прихватљив из више разлога и то:

оно је преуско, јер учење може бити ненамерно и намерно, оно подразумева само учење когнитивних садржаја (знање, вештине и невике), поред когнитивне учење има и афективну (емоционалну) и конативну (вољну) страну.

Осим тога, не учи се само путем понављања, може се учити и у многим другим ситуацијама – једном сазнато, доживљено и сл. такође се може научити.

Поред наведених постоје и друге дефиниције које даје један круг америчких и европских психолога а своде се на то да је учење активност која доводи до промене понашања. И код нас се такође истиче фактор активности у учењу.

Из горе наведеног преовладава мишљење да је учење процес прогресивног мењања личности под утицајем срединских околности које се преламају а психу човека и уз његову делатност, помоћу које он успоставља однос са околином. Дакле, стално се истиче учење као мењање личности. Ово је најопштији прилаз проблему, при чему треба подвући да ми учење разликујемо од промена друге врсте које човек доживљава.

2. ВРСТЕ УЧЕЊА

Основни облици или врсте учења по којима се овај процес одвија делимо у три групе и то:

Класично условљавање

Инструментално условљавање и

Учење путем увиђања.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com